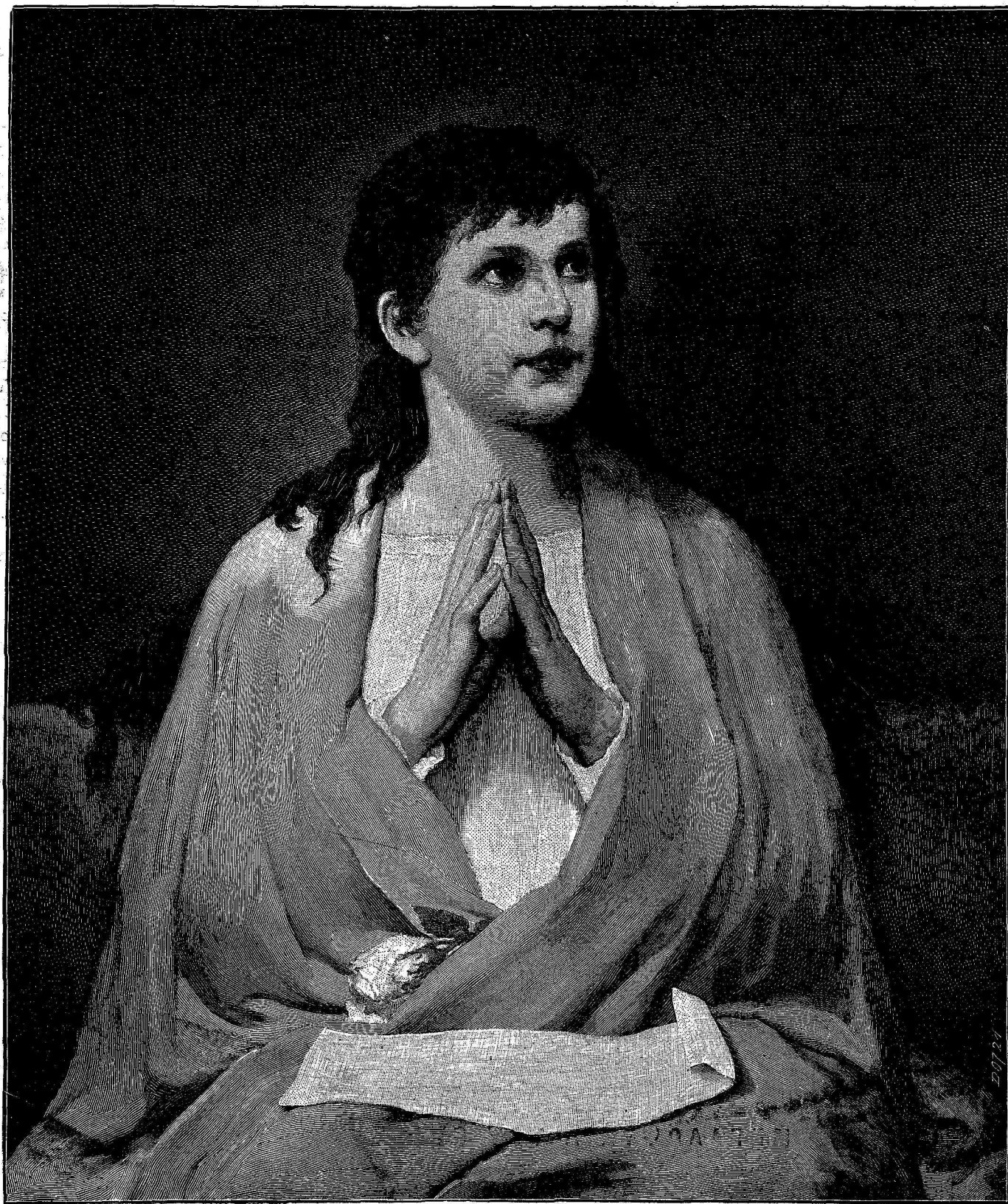

Ὁ παλαιοπώλης ἤνοιξεν ἕκαστον τῶν βιβλίων, ἔσεισε τὴν κεφαλὴν, ἐξήτασε πάλιν τὰ βιβλία, εἶτα δ' ἀπώθησε τὸν σωρόν. Βεβαίως δὲν ἤθελε νὰ τ' ἀγοράσῃ.

ἔβλεπεν ὅτι ἡ κόρη προσεπάθει καὶ νὰ εἴπῃ ἀλλ' ὅτι δὲν ἠδύνατο. Ὁ σπασμὸς τῶν ὠχρῶν, τῶν τρεμόντων ἐκείνων χερῶν, συνεκίνησε καὶ αὐτὸν τὸν βιβλιοκάπηλον, φαίνεται, καὶ

Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ. Εἰκὼν ὑπὸ Gabriel Max.

Ἐκ τῶν κυανῶν ὀφθαλμῶν τῆς νεάνιδος ἀνέθορε δάκρυ καὶ ἐκυλίσθη ἐπὶ τῶν ὠχρῶν παρειῶν τῆς. Ἦρπασε τὰ βιβλία καὶ ἤρχισε νὰ τὰ περικαλύπτῃ διὰ τοῦ χαρτίου. Ὁ Κυπριανὸς

ἄφωνος ἤρπασε πάλιν τὰ βιβλία, ἐτοποθέτησεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς παρ' αὐτῷ τραπέζης, ἤνοιξε τὸ χρηματοφυλάκιόν του, καὶ ἔβγαλε πρὸ τῆς νεάνιδος δύο φιρίνια. Διὰ τόσα βιβλία!